

bijlage

Stand van zaken acties online aangejaagde
openbare-ordeverstoringen

Horend bij

TK-brief Online aangejaagde openbare-ordeverstoringen

1. Analyse Landsadvocaat

De Landsadvocaat heeft in zijn analyse uiteengezet wat de huidige wettelijke bevoegdheden zijn om online aangejaagde openbare-ordeverstoringen tegen te gaan.¹ Hierbij is onderscheid gemaakt tussen de strafrechtelijke, civielrechtelijke en bestuursrechtelijke mogelijkheden. Daarnaast is het relevante grond- en mensenrechtelijk kader geanalyseerd. Dat betreft met name het recht op vrijheid van meningsuiting. De analyse richt zich uitsluitend op de mogelijkheden om op te treden tegen online gedrag en laat juridische mogelijkheden om binnen het fysieke domein in te grijpen buiten beschouwing. Ook gaat het advies niet over niet-juridische mogelijkheden.

Hieronder worden de belangrijkste conclusies uit de analyse weergegeven.

1.1 Grond- en mensenrechtelijk kader

De analyse van de Landsadvocaat beschrijft het grond- en mensenrechtelijk kader, waarin artikel 10 EVRM en artikel 7 Gw centraal staan. Artikel 10 EVRM beschermt het recht om informatie te verspreiden (de vrijheid van meningsuiting) en het recht van het publiek om informatie – die derden ter beschikking willen stellen – te ontvangen (de ontvangstvrijheid). De bescherming strekt zich daarbij uit tot zowel feitelijke informatie als opinies, zienswijzen en meningen. Daarnaast geldt (vanzelfsprekend) dat artikel 10 EVRM niet alleen bescherming biedt aan uitingen die door het publiek als positief worden ontvangen, maar juist ook aan uitingen die kunnen shockeren, kwetsen of 'storen'. De door artikel 10 EVRM verleende rechten zijn echter niet absoluut, maar kunnen worden beperkt ter bescherming van verschillende (in het EVRM genoemde) legitieme doelen, aldus de Landsadvocaat.

In artikel 7 Gw is het recht op vrijheid van meningsuiting neergelegd. Voor online aangejaagde openbare-ordeverstoringen is artikel 7, derde lid, Gw van belang. Uit dit artikellid volgt allereerst een verbod op preventieve censuur. Dat houdt in dat een ieder recht heeft om zijn gedachten of gevoelens te uiten, zonder dat de overheid vanwege de inhoud daarvan vooraf beperkingen stelt. Ingrijpen voordat de uiting is gedaan (of voordat kenbaar is wat de uiting zal inhouden), vanwege de inhoud van de uiting, is niet toegestaan. Artikel 7, derde lid, Gw biedt daarentegen wel de ruimte voor de overheid om reactief op te treden vanwege de inhoud van een uiting, mits dit gebeurt op basis van een voldoende wettelijke grondslag in een wet in formele zin. De analyse van de Landsadvocaat beschrijft dat op grond van de jurisprudentie wel – ook door de gemeentelijke regelgever – beperkingen kunnen gesteld worden aan bijvoorbeeld de plaats en de wijze van

¹ Kamerstukken II 2023/24, 28684, nr. 732.

openbaarmaking en verspreiding. Dat mag dan niet zo ver gaan dat daardoor aan een zelfstandig uitingsmiddel redelijkerwijze geen gebruik van enige betekenis meer wordt gelaten. En het mag dus niet over de inhoud van de uiting gaan, aldus de analyse.

In de analyse van de verschillende juridische mogelijkheden komen diverse gereguleerde repressieve instrumenten aan bod, inclusief de bijbehorende waarborgen.

1.2 Strafrecht

Het strafrecht biedt een aantal handvatten voor het aanpakken van online gedragingen die (mogelijk) leiden tot een fysieke verstoring van de openbare orde. De meest relevante delicten hier zijn opruiing en verspreiding van opruiend materiaal. Voorbeelden hiervan zijn het oproepen tot geweld tegen het openbaar gezag en oproepen om een betoging van Kick Out Zwarte Piet te verhinderen. Als online wordt gecommuniceerd over het voorbereiden van rellen, zou dit – afhankelijk van de omstandigheden – kunnen leiden tot vervolging wegens voorbereiding van openlijke geweldpleging. En in gevallen waar sprake is van onjuiste beschadigende informatie waarmee de reputatie van personen of organisaties wordt aangetast, kan de verspreider van deze content worden vervolgd wegens smaad of laster. Een voorbeeld hiervan betreft de situatie in Bodegraven-Reeuwijk, waar drie personen ongefundeerde beschuldigingen bleven uiten tegen o.a. de gemeente. Dit leidde binnen de gemeente tot fysieke verstoringen van de openbare orde.

Niet tegen iedere online uiting (of de verspreiding daarvan) die mogelijk gevolgen heeft voor de fysieke openbare orde, kan direct worden opgetreden. Deels heeft dit te maken met de snelheid van de verspreidingsmogelijkheden op het internet. Daarnaast is de toepassing van een groot deel van de juridische interventies logischerwijs afhankelijk van de vraag of bekend is van wie strafbare uitingen afkomstig zijn. Pas wanneer dat duidelijk is, kan deze persoon worden vervolgd. Het strafrechtelijk vervolgen van verspreiders van strafbare content voorkomt echter niet dat de desbetreffende uiting (door anderen) verder kan worden gedeeld, door andere gebruikers kan worden overgenomen (al dan niet in andere bewoordingen) of wordt verspreid via andere kanalen. Derden die daarvoor verantwoordelijk zijn, zullen steeds in een aparte procedure moeten worden betrokken. Zeker in situaties waarin online oproepen tot geweld, met een specifieke locatie en tijd in korte tijd breed worden gedeeld en er naar verwachting een (ernstige) verstoring van de openbare orde kan ontstaan, zal het primair belangrijker zijn om de verspreiding van dergelijke uitingen tegen te gaan. Het daadwerkelijk ontoegankelijk maken van deze uitingen kan dan een effectieve bijdrage leveren aan het voorkomen of beperken van de daadwerkelijke fysieke ordeverstoringen. Hiertoe biedt artikel 125p van het Wetboek van Strafvordering een bevoegdheid aan de officier van justitie. Deze bevoegdheid houdt in dat de officier van justitie – na schriftelijke machtiging van de rechter-commissaris – een internetplatform beveelt tot het ontoegankelijk maken van bepaalde gegevens.

De Landsadvocaat wijst in zijn analyse op de mogelijkheid dat aan een verdachte of veroordeelde door de officier van justitie of de rechter bijzondere voorwaarden worden opgelegd die ertoe strekken dat niet (opnieuw) online mag worden opgeroepen tot strafbare feiten of anderszins onrechtmatige gedragingen of dat de verdachte of veroordeelde dit niet mag aanjagen.

Tot slot noemt de Landsadvocaat de artikelen 540 e.v. Wetboek van Strafvordering. Dit betreft bevelen die de rechter-commissaris (op vordering van de officier van justitie) kan geven aan de verdachte ter voorkoming van herhaling of voortzetting van het strafbare feit waarvan hij verdacht wordt. Een voorbeeld dat de Landsadvocaat schetst, betreft een verdachte die al eerder heeft opgeroepen of aangezet tot (een) openbare-ordeverstoring(en), als gevolg waarvan ook in elk geval één ernstige openbare-ordeverstoring heeft plaatsgevonden, die wordt aangehouden op verdenking van het doen van een nieuwe vergelijkbare oproep die op dat moment nog online staat, terwijl sterk bewijs beschikbaar is van het feit dat hij dit bericht heeft geplaatst en ten aanzien van wie aannemelijk is en onderbouwd kan worden dat hij die oproep zal laten staan en/of dat hij opnieuw een dergelijke oproep zal doen. De verdachte moet dan op bevel van de officier van justitie in verzekering worden gesteld en binnen twee dagen worden voorgeleid bij de rechter-commissaris, waarbij wel moet worden bedacht dat de strafzaak tegen de verdachte zo nodig binnen zeven dagen daarna voor de strafrechter moet kunnen worden gebracht indien de rechter-commissaris niet komt tot oplegging van een bevel tot handhaving der openbare orde. De Landsadvocaat wijst op de mogelijke meerwaarde hiervan in de aanpak van online aangejaagde ordeverstoringen, maar wijst ook op lastigheden zoals het vereiste van een ontdekking op heterdaad en dat een ernstige verstoring van de openbare orde al heeft plaatsgevonden.

1.3 Civiel recht

Civielrechtelijk kan in bepaalde gevallen worden opgetreden tegen de verspreiding van (onrechtmatige) uitingen die leiden tot verstoring van de openbare orde. In deze gevallen kan de verspreider van de desbetreffende uitingen worden aangesproken of het internetplatform waar de uitingen worden geopenbaard. Een voorbeeld van het eerste betreft de rechtszaak die de gemeente Bodegraven-Reeuwijk in 2021 tegen drie personen heeft aangespannen. Deze personen waren verantwoordelijk voor berichten waarin de gemeente in verband werd gebracht met satanisch-rituele kindermoorden. De rechter legde de drie personen een verbod op om nog langer onrechtmatige uitingen te doen en droeg deze personen ook op om gedane onrechtmatige uitingen van sociale media te verwijderen. Voor het aanspreken van het internetplatform kan de DSA van de Europese Unie relevant zijn. De DSA biedt nieuwe mogelijkheden die het in potentie sneller of laagdrempeliger maken om op te treden tegen onrechtmatige uitingen op platforms.²

1.4 Bestuursrecht

De Gemeentewet biedt geen specifieke bevoegdheden om online op te treden tegen online aangejaagde openbare-ordeverstoringen. Van de algemene (nood)bevoegdheden uit de Gemeentewet kan de Landsadvocaat zich op zichzelf voorstellen dat er bijvoorbeeld met een noodbevel wordt bevolen dat een specifieke uiting (of een soortgelijke uiting) van het internet wordt gehaald en voor een bepaalde tijd niet meer terug komt. Daarbij is het van belang dat het noodbevel niet mag worden afgegeven vanwege de inhoud van de uiting en dat het noodbevel geen preventieve censuur mag betekenen. Een dergelijk noodbevel moet wel effectief en voorzienbaar zijn, wil het kunnen worden gegeven. Een algemene plaatselijke verordening (APV) kan volgens de Landsadvocaat geen

² Hier wordt in paragraaf 3 over de regulering van online content door de internetsector dieper op ingegaan.

ruimte bieden aan gemeentebesturen voor bevoegdheden die een beperking van de vrijheid van meningsuiting inhouden. Een inbreuk op de vrijheid van meningsuiting, vastgelegd in artikel 7, derde lid, Gw is alleen mogelijk bij wet in formele zin. Daarbij is er geen sprake van een onderscheid tussen offline en online bevoegdheden. Ook in de fysieke wereld mag niet op basis van de APV worden opgetreden tegen uitingen die inhoudelijk als onwenselijk worden gezien.

2. Bevoegdheden openbare orde online

Een goede informatiepositie is een belangrijke voorwaarde voor het inzetten van de juiste bevoegdheden in het kader van de handhaving van de openbare orde en veiligheid. Hieronder wordt ingegaan op de acties die lopen ten aanzien van de online informatiepositie van gemeentebesturen en politie.

2.1 Gemeentebesturen

Op 26 oktober 2023 is aan uw Kamer de handreiking, de verheldering van het juridisch kader en de beantwoording van de vragenlijst van gemeenten met betrekking tot online onderzoek door gemeenten in het kader van de openbare orde en veiligheid aangeboden.³ Het doel van de handreiking is om gemeenten meer bewust te maken en hen verder na te laten denken over de (on)mogelijkheden van online onderzoek in het kader van de openbare orde en veiligheid. Het is nu in de eerste plaats aan gemeenten om de handreiking en het juridisch kader toe te passen in de praktijk. De VNG ondersteunt gemeenten hierin. Om uitvoering te kunnen geven aan hun taken en bevoegdheden, heeft een aantal burgemeesters aangegeven behoefte te hebben aan instrumentarium om ook in de digitale wereld hun verantwoordelijkheid te kunnen nemen. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties wil verkennen of het mogelijk is een open-source monitoringstool te (laten) ontwikkelen die aan wettelijke kaders voldoet en waar gemeentebesturen ten behoeve van hun taken gebruik van kunnen maken. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties blijft in contact met gemeenten om samen te bekijken of handreiking en bijbehorende stukken in de praktijk goed te hanteren zijn en wat er nog meer nodig is om ook in praktijk goed invulling te kunnen geven aan de aanbevelingen uit de handreiking. Te zijner tijd zal de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties uw Kamer hierover verder informeren.

2.2 Politie

In het Eerste en Tweede Halfjaarbericht politie 2023 is uw Kamer geïnformeerd over het traject bevoegdheden politie gegevensvergaring openbare orde.⁴ Steeds vaker beginnen openbare-ordeverstoringen als kleine opstootjes in de online wereld en ontwikkelen ze razendsnel tot (mogelijk) ernstige verstoringen in de fysieke wereld. Bij het handhaven van de openbare orde bedient de burgemeester zich van de onder zijn gezag staande politie. Een goede informatiepositie is voor politie noodzakelijk om in de fysieke wereld op te kunnen treden bij openbare ordeverstoringen. Hierbij horen ook bevoegdheden die passen bij de manier waarop openbare-ordeverstoringen tot stand komen in een wereld waarbij het gebruik van communicatietechnologie kan leiden tot openbare-ordeverstoringen in het fysieke publieke domein. Het is daarbij belangrijk dat dit proces zorgvuldig gebeurt. Niet in het minst omdat het gaat om grondrechten van burgers die ook

³ *Kamerstukken II 2023/24, 32761, nr. 287.*

⁴ *Kamerstukken II 2022/23, 29628, nr. 1174 en Kamerstukken II 2023/24, 29628, nr. 1193.*

in de moderne samenleving beschermd moeten worden. Het is essentieel om een balans te vinden tussen snelheid en zorgvuldigheid. Daarom is het Ministerie van Justitie en Veiligheid in gesprek met de burgemeesters (het gezag) en de politie over potentiële nieuwe bevoegdheden voor de politie ter handhaving van de openbare orde. Onder auspiciën van het Wetenschappelijk Onderzoek- en Datacentrum (WODC) wordt momenteel onderzoek gedaan naar informatievergarende bevoegdheden voor de politie ten behoeve van de openbare orde in andere landen. Naar verwachting wordt het onderzoek in oktober 2024 afgerond. De resultaten van het onderzoek worden betrokken in de beleidsvorming. Voor de zomer wordt de Tweede Kamer geïnformeerd over de laatste stand van zaken op dit traject in het komende Halfjaarbericht politie. Tevens zal in dit Halfjaarbericht worden teruggekomen op de moties en toezeggingen uit het dertigledendebat over het Team Openbare Orde Inlichtingen (TOOI) van 24 januari jl.⁵ Op 3 april jl. is op de website van Bureau Regioburgemeesters de landelijke handreiking beleidskader en bestuurlijk afwegings- en toetsingskader TOOI gepubliceerd.⁶ Met deze landelijke handreiking wordt de gezagsrol op TOOI versterkt.

3. Regulering online content internetsector

Voor het ontoegankelijk maken of verwijderen van illegale content heeft de internetsector in Nederland in het verleden afspraken gemaakt om dit zelf te reguleren (de zogenaamde notice-and-take-downprocedure). Die aanpak is in hoge mate gecodificeerd in artikel 16 DSA. Dat artikel beschrijft een notice-and-actionmechanisme voor illegale inhoud s. Het verplicht hostingdiensten, inclusief online platformen, om personen of entiteiten in staat te stellen op een gebruikersvriendelijke manier melding te maken van illegale inhoud op hun service. De aanbieder van hostingdiensten of een online platform moet daar een besluit over nemen en besluiten de inhoud al dan niet te verwijderen of anderszins ontoegankelijk te maken. De melder moet vervolgens worden geïnformeerd over dat besluit. Mocht de melder het oneens zijn met het besluit dan kan daar een klacht over worden ingediend bij de hostingdienst of het online platform, bij een toezichthouder, of de melder kan het voorleggen aan de rechter, of als het er is, externe onafhankelijke geschilbeslechting.

De DSA geeft geen specifieke invulling aan het begrip illegale inhoud. Wat illegaal is wordt bepaald door Europees en nationaal recht. Indien het dus gaat om een online aangejaagde openbare-ordeverstoring dient de inhoud en/of de aard van het bericht illegaal te zijn. Bij de melding aan de hostingdienst dient dit voldoende gemotiveerd te worden. Hoe beter een melding gemotiveerd is, des te sneller een melding afgehandeld kan worden door een hostingdienst.

De Europese Commissie en de Autoriteit Consument en Markt zijn verantwoordelijk voor handhaving van de DSA.

4. Project Online Content Moderatie

In opdracht van het Ministerie van Justitie en Veiligheid heeft het CCV diverse instrumenten ontwikkeld ter ondersteuning van de partners bij de juiste en

⁵ *Handelingen II* 2023/24, nr. 33, item 8.

⁶ De handreiking is op de [website](#) van Bureau Regioburgemeesters te raadplegen.

effectieve toepassing van de mogelijke interventies bij online aangejaagde verstoringen van de openbare orde. Deze instrumenten zijn ontwikkeld in het kader van het Project Online Content Moderatie (ProCoM).⁷ De volgende acties zijn in dit kader relevant.

4.1 Onderzoek naar een meldpunt online content voor burgemeesters

Er is onderzocht of burgemeesters behoefte hebben aan een voorziening waar zij online content kunnen melden wanneer deze een acuut gevaar oplevert voor de openbare orde.⁸ Uit het onderzoek komt naar voren dat burgemeesters de zorg hebben dat wanneer zij online content laten verwijderen, dit hun verbindende rol zou kunnen aantasten en zelfs escalerend zou kunnen werken. Daarnaast wordt herkend dat dit op gespannen voet staat met de vrijheid van meningsuiting van burgers. Hiermee hangt samen dat burgemeesters aangeven het lastig vinden om te beoordelen wanneer er sprake is van een onrechtmatige uiting. Tot slot geven burgemeesters aan dat zij bij voorkeur minder ingrijpende interventies inzetten, ook in het geval een meldvoorziening een effectief middel kan zijn om op te treden tegen online aangejaagde openbare-ordeverstoringen. Een soortgelijk resultaat kwam uit een eerder onderzoek uit 2020.⁹ Burgemeesters gaven toen aan ook zorgen te hebben over het verwijderen van online content, omdat het kan worden gezien als censuur, en het de vraag is of het effectief is en dat alternatieven geschikter worden geacht.

4.2 Webdossier

Er is een webdossier ontwikkeld waar geïnteresseerden terecht kunnen voor het raadplegen van verschillende publicaties met betrekking tot online aangejaagde openbare-ordeverstoringen. Denk aan nieuwsberichten, jurisprudentie en (wetenschappelijke) onderzoeken. In het tweede kwartaal van dit jaar zal aan het webdossier een fenomeenkaart worden toegevoegd.¹⁰ Deze fenomeenkaart geeft achtergrondinformatie over (de werking en aanpak van) online aangejaagde openbare-ordeverstoringen en is bedoeld om partijen te helpen om het fenomeen beter te begrijpen en beter te kunnen duiden.

4.3 Barrièremodel

Er is een barrièremodel voor online aangejaagde openbare-ordeverstoringen ontwikkeld.¹¹ Dit model laat zien hoe het proces van dit fenomeen is opgebouwd. Daarnaast maakt het inzichtelijk welke gelegenheden, signalen en partijen hierbij een rol spelen. Vervolgens toont het model wie op welke manier kan ingrijpen om het online gedrag een halt toe te roepen. De barrières uit het model zijn gericht op de online wereld en zijn daarmee een aanvulling op de fysieke interventies die bij een (dreigende) verstoring van de openbare orde ingezet kunnen worden. Het

⁷ ProCoM heeft als doel een publiek-privaat kader te bieden waarbinnen burgers, overheid en internetsector actief en effectief kunnen handelen bij online materiaal dat strafbaar is, schade toebrengt of maatschappelijke ongewenste effecten meebrengt.

⁸ Dit onderzoek is uitgevoerd in het kader van ProCoM en is op 15 juni jl. afgerond. Het onderzoek is gepubliceerd op de [website](#) van het CCV.

⁹ W. Bantema e.a., *Niet bevoegd, wel verantwoordelijk? Handhavingmogelijkheden bij online aangejaagde ordeverstoringen*, Den Haag: Boom bestuurskunde 2020, p. 60-62.

¹⁰ De fenomeenkaart is ontwikkeld in opdracht van het Bureau Regionale Veiligheidsstrategie (Bureau RVS) Midden-Nederland in samenwerking met het Ministerie van Justitie en Veiligheid.

¹¹ Het barrièremodel is sinds 30 oktober jl. voor publieke en private veiligheidspartners en betrokken brancheorganisaties op te vragen bij het CCV via www.barrieremodellen.nl.

betreft de inzet van zowel juridische als niet-juridische interventies. De kracht van het barrièremodel is dat het een palet aan mogelijkheden laat zien. Zo is er bijvoorbeeld aandacht voor communicatie en contact met betrokkenen. Door middel van regionale bijeenkomsten – georganiseerd in samenwerking met lokale partners – wordt dit instrument de komende periode gepresenteerd en toegelicht onder andere gemeenten, politie en het Openbaar Ministerie. Er is hierbij veel ruimte voor de concrete toepassing van het barrièremodel aan de hand van casuïstiek uit de regio. Er hebben inmiddels al een aantal regionale sessies plaatsgevonden. Het uitwisselen van kennis over interventiemogelijkheden en het versterken van de onderlinge verbinding wordt als meerwaarde gezien.

4.3 Integraal afwegingskader

In aanvulling op het barrièremodel is een integraal afwegingskader in ontwikkeling. Deze adviestool ondersteunt gemeenten bij het maken van een snelle afweging welke interventiemaatregelen in een specifieke situatie het beste ingezet kunnen worden. Het afwegingskader is naar verwachting binnen enkele weken beschikbaar.

4.4 Digitale consultatiebox

Daarnaast wordt er gewerkt aan een digitale consultatiebox. Dit is een virtuele assistent waar lokale bestuurders terecht kunnen voor vragen over een specifieke casus. Het instrument levert vervolgens juridisch advies op maat. De verwachting is dat de digitale consultatiebox aan het eind van dit jaar gereed is.

4.5 Leerkringen XL en de juridische werkgroep

Sinds 2021 worden regelmatig zogenoemde Leerkringen XL georganiseerd met als doel om kennis te delen over de aanpak van online aangejaagde openbare-ordeverstoringen. Tijdens deze digitale bijeenkomsten presenteren bestuurders, ambtenaren en deskundigen *best practices* en belichten zij de verschillende aspecten van het vraagstuk. Daarnaast worden een aantal keer per jaar bijeenkomsten van de juridische werkgroep georganiseerd. Aan deze werkgroep nemen experts uit de praktijk deel, die aan de hand van casuïstiek dieper ingaan op actuele juridische vraagstukken. Zij voeren met elkaar het gesprek over de juiste en effectieve toepassing van de verschillende, met name juridische, interventies. Tijdens deze bijeenkomsten staat kennisdeling centraal en worden de partners – zoals gemeenten, de politie en het Openbaar Ministerie – onderling met elkaar in verbinding gebracht.

5. Burgerparticipatie

Er is – vanuit een beleidsmatig perspectief – behoefte aan inzicht hoe vanuit de samenleving wordt gedacht over mogelijke overheidsinterventies op het thema van online aangejaagde openbare-ordeverstoringen. In opdracht van het Ministerie van Justitie en Veiligheid is een onderzoeksbureau met expertise op het gebied van burgerparticipatie en veiligheid met dit vraagstuk aan de slag. Er wordt in eerste instantie onderzoek gedaan naar wetenschappelijke (inter)nationale inzichten over online aangejaagde openbare-ordeverstoringen. Daarnaast worden bij de verkenning stakeholders betrokken. Door middel van focusgroepen en straatgesprekken wordt ook veldwerk onder burgers uitgevoerd. De uitkomsten van deze activiteiten worden verwerkt tot een advies over de vorm en inhoud van een mogelijk burgerparticipatietraject rondom dit onderwerp. In het traject wordt ook nagedacht over de concrete vraag die aan burgers kan worden gesteld. De verwachting is dat het traject in de zomer van 2024 is

afgerond. Daarna vindt op basis van de uitkomsten van het onderzoek besluitvorming plaats over het organiseren van een burgerparticipatietraject.

6. Afwegingskader burgemeestersbevoegdheden

Indien een nieuwe bevoegdheid bij de burgemeester moet worden belegd, is het relevant dat wij een afwegingskader ontwikkelen waarmee wordt getoetst of een nieuwe taak of bevoegdheid passend is bij de rol en positie van de burgemeester binnen het lokaal bestuur. Daarbij wordt ook de verhouding tussen het bestuursrecht en strafrecht meegenomen. Dit afwegingskader is in ontwikkeling, op basis van een adviesrapport dat aan u is toegestuurd bij de brief over de versterking van het decentraal bestuur en de volksvertegenwoordigingen.¹² De consultatiefase van het afwegingskader is inmiddels afgerond. Het kabinet streeft ernaar uw Kamer in 2024 te informeren over (de implementatie van) het afwegingskader.

¹² *Kamerstukken II 2023/24, 36200 VII, nr. 178.*